

Bruxelles, 26. svibnja 2020.
REV1 – zamjenjuje obavijest
od 7. ožujka 2018.

OBAVIJEST SUDIONICIMA

POVLAČENJE UJEDINJENE KRALJEVINE I PROPISI UNIJE O ELEKTRONIČKOJ TRGOVINI I NEUTRALNOSTI MREŽE

Ujedinjena Kraljevina napustila je Europsku uniju 1. veljače 2020. i postala „treća zemlja”¹. U Sporazumu o povlačenju² predviđeno je prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2020.³ Do tog se datuma pravo Unije u cijelosti primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini⁴.

Europska unija i Ujedinjena Kraljevina u prijelaznom će razdoblju voditi pregovore o sporazumu o novom partnerstvu, posebno o uspostavi područja slobodne trgovine. Međutim, nije izvjesno hoće li se takav sporazum sklopiti i stupiti na snagu na kraju prijelaznog razdoblja. U svakom slučaju, takvim će se sporazumom uspostaviti odnos koji će se u smislu uvjeta pristupa tržištu razlikovati od sudjelovanja Ujedinjene Kraljevine na jedinstvenom tržištu⁵, u carinskoj uniji i aranžmanima za PDV i trošarine.

Nadalje, nakon isteka prijelaznog razdoblja Ujedinjena Kraljevina bit će treća zemlja u pogledu provedbe i primjene prava EU-a u državama članicama EU-a.

Stoga se sve zainteresirane strane, a posebno gospodarski subjekti, podsjećaju na pravnu situaciju nakon isteka prijelaznog razdoblja.

Savjet sudionicima:

¹ Treća zemlja jest zemlja koja nije država članica EU-a.

² Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL L 29, 31.1.2020., str. 7.) („Sporazum o povlačenju”).

³ Prijelazno razdoblje moguće je prije 1. srpnja 2020. jedanput produljiti za najviše godinu dana ili dvije godine (članak 132. stavak 1. Sporazuma o povlačenju). Vlada Ujedinjene Kraljevine zasad je odbacila mogućnost takvog produljenja.

⁴ Uz određene iznimke iz članka 127. Sporazuma o povlačenju, od kojih ni jedna nije relevantna u kontekstu ove obavijesti.

⁵ Konkretno, sporazum o slobodnoj trgovini ne predviđa načela unutarnjeg tržišta (u području robe i usluga), kao što su uzajamno priznavanje, „načelo zemlje podrijetla” i usklađivanje. Sporazum o slobodnoj trgovini ne uklanja ni carinske formalnosti i kontrole, uključujući one koje se odnose na podrijetlo robe i njezine inpute, niti zabrane i ograničenja uvoza i izvoza.

Sudionicima, osobito davateljima usluga informacijskog društva (npr. profesionalne internetske stranice, internetske platforme, internetske tražilice) s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, savjetuje se pogotovo da procijene posljedice završetka prijelaznog razdoblja s obzirom na ovu obavijest.

Napomena:

Ova se obavijest ne odnosi na:

- posebne propise Unije o internetskoj kupnji s naknadnom dostavom paketa,
- propise Unije o geografskom blokiranju, te na
- propise Unije o PDV-u.

Za te su aspekte u pripremi ili su objavljene druge obavijesti⁶.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja propisi Unije o pružanju usluga informacijskog društva, osobito Direktiva 2000/31/EZ (Direktiva o elektroničkoj trgovini)⁷ i Uredba (EU) 2015/2120 (Uredba o otvorenom pristupu internetu)⁸, prestaju se primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu. Najvažnije posljedice toga su sljedeće:

1. NAČELO ZEMLJE PODRIJETLA (ELEKTRONIČKA TRGOVINA)

U skladu s odredbom o unutarnjem tržištu (koja se naziva i načelom zemlje podrijetla) iz članka 3. Direktive o elektroničkoj trgovini, davatelj usluga informacijskog društva⁹ podliježe zakonodavstvu države članice EU-a u kojoj ima poslovni nastan, a ne raznim zakonima država članica EU-a u kojima pruža svoje usluge, iako se tom odredbom dopuštaju određene iznimke. Tu odredbu nadopunjuje pravilo o zabrani režima prethodnog ovlaštenja i sličnih zahtjeva koji se primjenjuju

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_hr

⁷ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini), SL L 178, 17.7.2000., str. 1.

⁸ Uredba (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu, SL L 310, 26.11.2015., str. 1.

⁹ Usluga informacijskog društva definirana je kao „svaka usluga koja se obično pruža uz naknadu, na daljinu, elektroničkim sredstvima te na osobni zahtjev primatelja usluga” (vidjeti članak 1. stavak 1. točku (b) Direktive (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva, SL L 241, 17.9.2015., str. 1.).

Primjeri usluga obuhvaćenih Direktivom o elektroničkoj trgovini uključuju internetske informacijske usluge (npr. internetske novine), prodaju proizvoda i usluga preko interneta (knjiga, financijskih usluga i usluga putovanja), internetsko oglašavanje, profesionalne usluge (odvjetnici, liječnici, agenti za nekretnine), usluge zabavnog sadržaja i osnovne posredničke usluge (pristup internetu te prijenos i smještaj informacija na poslužitelju). Te usluge uključuju i usluge koje se pružaju bez naknade za primatelja i financiraju primjerice oglašavanjem ili sponzoriranjem.

izričito i isključivo na davatelje tih usluga (članak 4. Direktive o elektroničkoj trgovini). Nadalje, Direktivom se utvrđuju određeni osnovni zahtjevi o informacijama koje treba dostaviti korisnicima, sklapanju ugovora na internetu i internetskim komercijalnim priopćenjima (članci od 5. do 11. Direktive o elektroničkoj trgovini). Odgovornost posrednih davatelja usluga ograničena je u određenim slučajevima (odjeljak 4. Direktive o elektroničkoj trgovini).

Nakon isteka prijelaznog razdoblja davatelji usluga informacijskog društva s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini više se neće moći osloniti na načelo zemlje podrijetla i navedeno pravilo kojim se isključuju režimi prethodnog ovlaštenja. Zahtjevi za osnovne informacije utvrđeni u Direktivi o elektroničkoj trgovini više se ne primjenjuju na njih. Stoga se odredbama Direktive o elektroničkoj trgovini više neće ograničavati mogućnost da svaka država članica EU-a pružanje takvih usluga podvrgne svojim nacionalnim propisima, uključujući, na primjer, režime prethodnog ovlaštenja ili propise o informacijama koje treba pružiti korisnicima. Nadalje, ograničenja odgovornosti utvrđena u Direktivi o elektroničkoj trgovini više se ne primjenjuju na posredne davatelje usluga s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini.

2. ODNOSI IZMEĐU PLATFORMI I PODUZEĆA (E-TRGOVINA)

Uredbom (EU) 2019/1150¹⁰ o odnosima između platformi i poduzeća utvrđuju se usklađena pravila o pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike i korisnike korporativnih internetskih stranica usluga internetskog posredovanja odnosno internetskih tražilica. Pravilima su obuhvaćena pitanja kao što su ugovorna jasnoća i predvidljivost, nepoštena poslovna praksa i alternativno rješavanje sporova.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja Uredba (EU) 2019/1150 više se neće primjenjivati na davatelje usluga internetskog posredovanja ili internetskih tražilica koji pružaju ili nude svoje usluge 1. poslovnim korisnicima i korisnicima korporativnih internetskih stranica s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini ili 2. poslovnim korisnicima i korisnicima korporativnih internetskih stranica koji, iako imaju poslovni nastan u EU-u, pružaju ili nude svoju robu ili usluge potrošačima koji se nalaze u Ujedinjenoj Kraljevini, ali ih ne pružaju i potrošačima koji se nalaze u EU-u. Za razliku od toga, Uredba (EU) 2019/1150 nastavit će se primjenjivati na davatelje usluga internetskog posredovanja ili internetskih tražilica, uključujući one s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, ako pružaju ili nude svoje usluge poslovnim korisnicima i korisnicima korporativnih internetskih stranica koji imaju poslovni nastan ili boravište u EU-u i koji putem tih usluga internetskog posredovanja ili internetskih tražilica nude robu ili usluge potrošačima koji se nalaze u EU-u. To je slučaj bez obzira na to nude li se ili pružaju usluge internetskog posredovanja ili internetske tražilice isključivo poduzećima iz EU-a ili i poduzećima iz EU-a i poduzećima iz Ujedinjene Kraljevine.

---

¹⁰ Uredba (EU) 2019/1150 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o promicanju pravednosti i transparentnosti za poslovne korisnike usluga internetskog posredovanja, SL L 186, 11.7.2019., str. 57. Ta uredba primjenjuje se od 12. srpnja 2020.

3. NEUTRALNOST MREŽE

Uredbom (EU) 2015/2120 o otvorenom pristupu internetu predviđaju se zajednička pravila jednakog i nediskriminirajućeg postupanja s prometom u pružanju usluga pristupa internetu i povezanih prava krajnjih korisnika. Iako se nakon isteka prijelaznog razdoblja ta pravila više neće primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu, njima će i dalje biti uređeno pružanje usluga pristupa internetu u EU-u bez obzira na to gdje se nalazi poslovni nastan davatelja usluga informacijskog društva.

Na internetskim stranicama Komisije o Direktivi o elektroničkoj trgovini (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>) dostupne su opće informacije o e-trgovini i uslugama informacijskog društva. Te će se stranice prema potrebi ažurirati.

Europska komisija

Glavna uprava za komunikacijske mreže, sadržaje i tehnologije